

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/90/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712200681
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3712200681.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Annou Kutišovou v právnej veci navrhovateľa: Ľ. G. W., Z. XXX/XX, Ž. D. C., IČO: XXXXXXXX, právne zastúpený JUDr. Dušan Klimo, Sládkovičova 16/61, Žiar nad Hronom proti odporcovi: malol. M. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. - C. G. v konaní zastúpený zákonným zástupcom Ing.L. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. - C. G., právne zastúpený Mgr.Jozef Gáplovský, Centrum II 88, Dubnica nad Váhom v konaní o zaplatenie 1.991,63 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 907,13 eur k rukám Mgr. Jozefa Gáplovského do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu uviedol, že na základe právoplatného Osvedčenia o dedičstve č. 10D 1149/2005 mal proti Ing. M. Y. , matke maloletého odporcu, pohľadávku vo výške 120 000,- Sk , ktorú táto uznala po zosnulom Ing. L. T. a spolu s aktívami túto podedila. Ing. M. Y. dňa XX.XX.XXXX zomrela a dedičstvo po nej nadobudol v 1/2-ci odporca , a to Osvedčením o dedičstve č. 14D 1373/2010-117, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.12.2011. Odporca v dedičskom konaní pohľadávku navrhovateľa bez ďalšieho vysvetlenia neuznal. Navrhovateľ vyzval odporcu k dobrovoľnej úhrade danej pohľadávky, avšak bezvýsledne. Z dôvodu, že odporca podľa ustanov. § 470 ods.1 zodpovedá do výšky hodnoty nadobudnutého dedičstva za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelkinou smrťou , navrhovateľ s poukazom na ustanov. § 472 ods.2 Obč.zák. žiadal, aby 1/2 -cu tohto dlhu, a to vo výške 1 991,63 eur mu zaplatil odporca a aby o tejto jeho povinnosti rozhodol súd s tým, že zároveň si uplatnil aj 9 % ročný úrok z omeškania od 16.1.2012 do zaplatenia a tiež si uplatnil náhradu trov konania.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 8C/90/2012 - 71 zo dňa 1.10.2012, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel, a to po zhodnotení dokazovania, ktoré súd vykonal oboznámením návrhu , Osvedčenia o dedičstve č. 10D 1149/2005 Dnot 352/2005 zo dňa 31.10.2006 , Osvedčenia o dedičstve č. 14D 1373/2010-117 Dnot 301/2010 zo dňa 13.12.2011, odporu mal. odporcu zo dňa 13.3.2012, vyjadrenia navrhovateľa k odporu zo dňa 12.4.2012, návrhu na vydanie PR proti odporcovi H. Y. zo dňa 16.1.2012, oboznámením fak. č. 2362005 zo dňa 29.4.2005 , zápisnice 10D 1149/2005, výzvy k zaplateniu zo dňa 12.3.2010, oboznámením vyjadrení právneho zástupcu otca maloletého odporcu a práv. zástupcu navrhovateľa, výsluchom navrhovateľa, oboznámením opätovnej výzvy k zaplateniu zo dňa 6.4.2010, oboznámením výpisu z účtu navrhovateľa z rozhodného obdobia, oboznámením rozsudku tun. súdu č.k. 10P 195/2010 - 189 zo dňa 31.7.2012, spisu OS Žiar nad Hronom sp.zn. 10D 1149/2005.

V odôvodnení predmetného rozsudku súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že matka mal. odporcu uznala v dedičskom konaní vedenom po neb. jej bratovi L.. L. T. dlh vo výške 120 000,- Sk (3 983,27 eur) , a to titulom fak.č. 2362005 vystavenej navrhovateľom neb. L.. L. T. ako odberateľovi, pričom touto faktúrou navrhovateľ neb. odberateľovi vyúčtoval celkom sumu 763 266,- Sk , z ktorej sumy preukázateľne L.. L. T. za svojho života postupne splátkami tak, ako sú vyššie uvedené, zaplatil prevažnú časť fakturovanej sumy , a to vo výške 643 266,- Sk (21 352,52 eur). Neb. matka odporcu , hoci zvyšok z tejto faktúry vo výške 120 000,- Sk uznala, preukázateľne svoj dlh voči navrhovateľovi si nespĺnila a úhradu nezabezpečila. Mal. odporca v konaní nepreukázal svoje tvrdenie , že suma 120 00,- Sk bola jeho matkou splatená a súd sa domnieva, že mohlo ísť o informáciu, ktorá sa týkala síce úhrady totožnej sumy 120 000,- Sk , avšak realizovanej ešte za života L.. T. , a to dňa 8.7. 2005 . L.. L. T. zomrel 19.7. 2005 a matka odporcu uznala dlh vo výške 120 000,- Sk voči navrhovateľovi dňa 25.9. 2006 , a to do zápisnice napísanej v notárskej kancelárii v Žiari nad Hronom vedenej na č.I. 102 dedičského spisu sp.zn. 10D 1149/2005.

Súd taktiež konštatoval, že pokiaľ mal. odporca vzniesol námietku premlčania, tak táto nebola dôvodná s poukazom na to, že matka malol.odporcu dlh uznala 25.9.2006 a od nasledujúceho dňa začala plynúť v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 110 ods. 1 Obč.zák. 10-ročná premlčacia lehota, ktorá by vo vzťahu k neb. L.. W. Y. uplynula 25.9.2016. Keďže však L.. Y. zomrela dňa XX.XX.XXXX je nesporné, že sa tak stalo ešte pred uplynutím premlčacej lehoty a navrhovateľ si svoj dlh uplatnil na súde 18.1.2012, teda včas.V dedičskom konaní bolo jednoznačne preukázané, že všeobecná hodnota dedičstva po neb. matke odporcu bola vo výške 93 928,31 eur, z čoho 1/2-ca pripadajúca na odporcu je suma 46 964,155 eur, dlhy , ktoré boli v dedičskom konaní uznané, dosiahli výšku 32 220,99 eur, z čoho 1/2-ca týchto dlhov pripadá na malol. odporcu (16 110,50 eur zaokruhl.). Po odpočítaní týchto dlhov od hodnoty zdedeného majetku čistá hodnota, ktorú malol. zdedil predstavuje 30 853,66 eur, čo znamená že navrhovateľ si stále mohol uplatniť svoju pohľadávku proti malol. odporcovi, keďže sumárum všetkých dlhov neprevýši zdedený podiel. Z uvedeného dôvodu súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný, preukázaný , a preto návrhu čo do uplatnenej istiny vyhovel. Súd navrhovateľovi nepriznal príslušenstvo pohľadávky, t.j. úroky z omeškania, s poukazom na to, že povinnosť odporcu bola stanovená až týmto rozsudkom a do omeškania sa mal. odporca môže dostať jedine vtedy, ak nezaplatí žalovanú sumu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z uvedeného dôvodu súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej si uplatňoval úroky z omeškania, zamietol.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podali včas odvolanie navrhovateľ a odporca.

Navrhovateľ v odvolaní podanom prostredníctvom jeho právneho zástupcu napadol len výrok rozsudku okresného súdu o náhrade trov účastníkov konania. Navrhovateľ sa nestotožnil s názorom okresného súdu, na základe ktorého aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že odporca bude zaviazaný k náhrade trov konania navrhovateľa v celom rozsahu.

Odporca v odvolaní podanom prostredníctvom právneho zástupcu namietal správnosť výroku napadnutého rozsudku, ktorým bolo návrhu vyhovené. V odvolaní poukázal na to, že matka odporcu v čase spisania zápisnice dňa 25.09.2006 nebola povolaná ako dedička, pretože ju v tej dobe v dedičskej postupnosti predchádzala I. T., ktorá až neskôr odmietla dedičstvo. Z uvedeného dôvodu podľa názoru odporcu vyjadrenie matky odporcu do zápisnice dňa 25.09.2006 nemohlo mať žiadne právne účinky. Podobne je zmätočné aj konštatovanie o uznaní dlhu v osvedčení o dedičstve zo dňa 31.10.2006, nakoľko ide o formu súdneho rozhodnutia, do ktorého nemôže byť obsahovo pojatá aj zápisnica z prejednávania dedičstva. Z uvedených dôvodov podľa názoru odporcu jeho nebohá matka neuznala právne aprobovaným spôsobom pohľadávku, tvrdenu navrhovateľom, jednostranným právnym úkonom, ktorý by spĺňal všetky náležitosti. Odporca vytýkal okresnému súdu, že sa odmietol zaoberať tým, či zo strany navrhovateľa došlo k dodaniu tovaru, z ktorej okolnosti vyvodzuje existenciu svojho nároku s poukazom na dôkazné bremeno navrhovateľa v tomto smere. Odporca okresnému súdu vytýkal, že z hľadiska ustanovenia § 470 Občianskeho zákonníka sa nedostatočným spôsobom vyporiadal s výsledkom sporu v konaní pred okresným súdom pod sp. zn. 10C/195/2010, v ktorom konaní bolo napadnuté vlastnícke právo odporcu k nehnuteľnosti, ktorú zdedil po svojej matke. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh zamietne a zaviazá navrhovateľa k náhrade trov konania v celkovej výške 533,76 eur.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co/273/2012-78 zo dňa 24.6.2014 rozsudok tun. súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že dňa 24.08.2012 navrhovateľ doručil okresnému súdu kópiu platobného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24.09.2010, sp. zn. 5Ro/164/2010, ktorým bolo právnej predchodkyni odporcu, Ing. W. Y., uložené, aby L. G. DALL, IČO: XXXXXXXX, zaplatila 3.983,27 eur s príslušenstvom. Na pojednávaní dňa 03.09.2012 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že išlo o jeho nárok voči právnej predchodkyni odporcu, ktorý odporca zdedil v jednej polovici a ktorý nárok v jednej polovici v tomto konaní uplatňuje voči odporcovi. S poukazom na existenciu kópie platobného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica v spisovom materiáli, bolo v zmysle § 103 O.s.p. úradnou povinnosťou okresného súdu reagovať na túto skutočnosť a pre posúdenie možnosti prejednávania a rozhodnutia veci v tomto konaní bolo nevyhnutné ustáliť, či v prejednávanom prípade neexistuje prekážka začatého konania podľa § 83 O.s.p. (litispendencia) alebo prekážka právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré prekážky bránia bezpochyby aj vydaniu rozsudku vo veci samej. Krajský súd ďalej uviedol, že zrejme niet pochýb ani medzi účastníkmi konania, že v konaní, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5Ro/164/2010, ide o nárok navrhovateľa, odvodzovaný od tých istých skutočností (postavenie odporcu ako účastníka v tomto konaní vyplýva len z právneho nástupníctva po nebohej Ing. W. Y.), a preto bolo povinnosťou okresného súdu zistiť stav konania vo vyššie uvedenej veci navrhovateľa proti Ing. W. Y. pre ustálenie, či sú v prejednávanej veci splnené podmienky konania. Keďže v spisovom materiáli sa nachádza len kópia predmetného platobného rozkazu, z ktorej listiny nie je možné overiť, či v uvedenej veci prebieha konanie, ktorá skutočnosť by bola prekážkou pre vydanie napadnutého rozsudku, resp. či v nej bolo právoplatne rozhodnuté, ktorá skutočnosť by tiež znamenala prekážku v konaní a teda aj prekážku rozhodnúť o návrhu navrhovateľa napadnutým rozsudkom.. V súvislosti s ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd zdôraznil, že skúmanie prekážok konania je úradnou povinnosťou súdu v zmysle § 103 O.s.p., a preto odvolací súd nemohol prehliadnúť vyššie uvedené okolnosti v odvolacom konaní, aj keď ich odporca v odvolaní proti výroku vo veci samej napadnutého rozsudku nevytkol. Krajský súd vyslovil svoj právny názor, že bude primárnou úlohou okresného súdu pripojiť spis Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 5Ro/164/2011, z obsahu ktorého bude nevyhnutné zistiť skutočnosti, potrebné na ustálenie, či v prejednávanej veci neexistuje prekážka litispendencie, resp. prekážka právoplatne rozhodnutej veci a vyvodiť z toho správne právne dôsledky. V prípade neexistencie prekážok konania bude úlohou okresného súdu riadne vykonať dokazovanie. Pri vykonávaní dôkazov a ich hodnotení bude okresný súd povinný v zmysle § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka zamerať sa aj na ustálenie charakteru zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, keďže vo faktúre, o ktorú navrhovateľ opiera svoj nárok, sú subjekty vzťahu označené ako podnikateľské subjekty, ktorá skutočnosť s ohľadom na ustanovenie § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka môže mať vplyv na posúdenie, podľa akej právnej normy sa má posúdiť aj odporcom vznesená námietka premlčania, keďže univerzálna sukcesia z titulu dedenia zrejme nemôže byť sama osebe dôvodom pre zmenu obsahu, resp. právneho charakteru zmluvného záväzku. Úlohou okresného súdu v prípade rozhodnutia vo veci samej bude tiež povinnosť náležitým spôsobom sa vyporiadať aj s opodstatnenosťou argumentácie účastníkov v konaní, vrátane ich argumentácie v odvolacom konaní.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu 5C 3/2011, výsluchom účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, pripojením si spisu tun. súdu 14D/1373/2010, opätovným oboznámením sa s obsahom spisu prečítaním relevantných dokladov v spise, s obsahom pripojeného spisu 14D 1373/2010 s poukazom na rozhodnutie v danej ded. veci na čl. 117 uvedeného spisu a s poukazom na zápisnicu z čl. 104 spisu, s obsahom pripojeného spisu 10D 1149/2005 po neb. L. T., a to konkrétne čl. 79 spisu - zápisnica, jej prečítaním, čl. 89 - rozsudok, ktorým bol schválený práv. úkon odmietnutie dedičstva, čl. 86-88 uplatnenie pohľadávky v ded. konaní navrhovateľom, vrátane spornej fakt., oboznámením zápisnice z ded. pojednávania z čl. 92, čl. 94 prečítaním uvedených dokladov, oboznámením zápisnice z čl. 95 ded. spisu, podľa ktorej ako jediná dedička nastupovala W. Y., oboznámením listiny z dedičského spisu, v ktorej je zapísané, že matka mal. odporcu prijala dedičstvo po svojom bratovi a zároveň žiadala, aby navrhovateľ predložil podklady k fak. č. 2692005, oboznámením zápisnice z čl. 100 ded. spisu, kde je konštatované, že Ing. Y. sa stáva jedinou dedičkou, zápisnice z čl. 102 ded. spisu, v ktorej je zapísané, že tam prítomná W. Y. uznáva fak. č. 2362005 v sume 120 000,- Sk, oboznámením čl. 103-104 ded. spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Konanie vedené pod sp. zn. 5C 3/2011 bolo pôvodne vedené ako konanie pod sp.zn. 5Ro 164/10 a predmetné konanie je právoplatne skončené, a to uznesením o zastavení konania č.k. 5C 3/2011-33 zo dňa 24.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2011.

Z dedičského spisu vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 10D 1149/2005 súd zistil, že navrhovateľ si dňa uplatnil o.i. do dedičstva svoju pohľadávku, ktorú mal voči zomrelému L.. L. T., a to vo výške 120 000,- Sk titulom fak.č. 2362005 zo dňa 29. 4. 2005. Jedinou dedičkou po poručiteľovi zostala L.. W. Y., sestra poručiteľa (č.l. 100 ded. spisu), keďže jeho deti prostredníctvom zák. zástupkyne účinne odmietli dedičstvo(č.l. 79 ded. spisu)a tento práv. úkon- odmietnutie dedičstva, bol schválený rozsudkom OS Žiar nad Hronom č.k. 10P 18/06-11 zo dňa 17.3.2006 (č.l. 89 ded. spisu) a taktiež matka neb. dedičstvo účinne dňa 10.7.2006 odmietla (č.l. 94 ded. spisu). Matka mal. odporcu Ing. W. Y. doručila dňa 21.8.2006 notárskemu úradu vyhlásenie o prijatí dedičstva (č.l. 96 ded. spisu). Zo zápisnice č.k. 10D 1149/2005 Dnot 352/2005-102 zo dňa 25.9. 2006 súd zistil, že dedička W. Y., rod. T. uznala pohľadávku navrhovateľa vo výške 120 000,- Sk z fak.č. 2362005, pričom neuznala navrhovateľom uplatnenú druhú pohľadávku z fak.č. 2692005 z dôvodu, že chýba dodací list, doklad o prevzatí a v účtovníctve, ani nie je uvedené ako poručiteľ so zakúpeným tovarom naložil.

Z Osvedčenia o dedičstve v predmetnom dedičskom konaní zo dňa 31.10. 2006 č.k 10D 1149/2005-103, Dnot 352/2005 (č.l. 103 ded. spisu) súd zistil, že notár JUDr. Š. G. osvedčil nadobudnutie celého dedičstva po poručiteľovi L.. L. T. jeho sestre L.. W. Y., ktorá zdedila čistú hodnotu dedičstva (po odpočítaní pasív) vo výške 452.318 Sk. V časti II/ bod B/Pasíva je uvedená aj pohľadávka navrhovateľa vo výške 120 000,- Sk. Predmetné osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2006.

Ing. W. Y.Ľ., matka mal. odporcu zomrela dňa 20.11.2010 a dedičské konanie po neb. bolo vedené na tun. súde pod sp. zn. 14D/1373/2010, z ktorého spisu súd zistil, že dňa 13.12.2011 notárka - súdna komisárka JUDr. I. F. so sídlom v Púchove vydala Osvedčenia o dedičstve 14D 1373/2010-117 Dnot 301/2010, z ktorého súd zistil, že v časti I/ je ako pasívum zapísaná aj pohľadávka navrhovateľa na základe fak.č. 2362005 vo výške 120 000,- Sk, ktorú však dedičia po Ing. W. Y., a to manžel Ing. L. Y., synovia H. Y. V. M. Y. neuznali.

Navrhovateľ si v tomto dedičskom konaní uplatnil svoju pohľadávku dňa 10.2.2011, dedičia ju rozporovali, a preto nebola v dedičskom konaní prejednaná a nebola ani daná do pasív dedičstva.

Čistá hodnota dedičstva po neb. Ing. W. Y. bola stanovená na sumu 61 707,32 eur, pričom podľa čl. IV/ notár osvedčil, že účastníci dňa 13.12.2011 navrhli o vyporiadaní dedičstva dohodu, ktorú v mene mal. dediča M. Y. schválil Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č.k. 7P 56/2011-7, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.11. 2011. Nadobúdateľmi celého dedičstva sú po 1/2-ci z podielov poručiteľky synovia H. V. M. Y., obaja bez povinnosti výplatku navzájom a bez povinnosti výplatku pozostalému manželovi alebohej.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 3.9.2012 uviedol, že mal. M. Y. dedil 1/2 dedičstva po matke W. Y., a teda podľa ustanov. § 470 Obč.zák. zodpovedá aj za dlhy matky v pomere prijatého dedičstva. Keďže dedičia boli dvaja, pričom dedili každý jednu 1/2-cu, proti malol. M. si navrhovateľ uplatnil len 1/2-cu svojej pohľadávky, ktorú uznala ich matka, t.j. sumu 1 991,63 eur. Faktúra, z ktorej dlh vyplýva, bola vystavená na vyššiu sumu, no v prevažnej miere bola zaplatená ešte pôvodným dlžníkom Ing. T., ktorý predmetnú faktúru platil v splátkach. Neuhradená zostala len suma 120 000,- Sk. Poukázal na to, že hlavným dôvodom, pre ktorý otec malol. M. R.a neho podal odpor, je jeho tvrdenie, že Ing. W. Y. dlžnú sumu 120 000,- Sk zaplatila z účtu Ing. L. T., a teda že dlh splnením zanikol. K námietke odporcu, že navrhovateľ v dedičskom konaní po neb. Ing. T. nepreukázal dôvodnosť uplatnenej pohľadávky právny zástupca navrhovateľa uviedol, že toto nie je pravda, pretože práve na základe predložených dokladov v dedičskom konaní matka malol. túto pohľadávku uznala, pričom druhú pohľadávku, ktorú si taktiež navrhovateľ uplatnil, a to výške 795 515,- Sk, už Ing. Y. neuznala.

Navrhovateľ vypovedal (ešte pred prvým vyhláseným rozsudkom, ktorý bol následne zrušený), že v účtovníctve vedie už len samotnú faktúru 2362005, nie podklady k nej, a to s poukazom na to, že dlh titulom tejto faktúry bol matkou maloletého v dedičskom konaní uznaný a nemal preto dôvod podklady

k tejto faktúre uchovávať. V dedičskom konaní bolo preukázané, že poručiteľ Ing. T. mal túto faktúru riadne v účtovníctve vedenú, preto nebol dôvod, pre ktorý by ju matka malol. nemala uznať. Uviedol, že Ing. T. bol jeho dlhoročný priateľ, ktorý predmetnú faktúru postupne splácal, pričom práve z priateľstva k nemu v dedičskom konaní už netrval na uznaní pohľadávky titulom inej faktúry, a to s poukazom na to, že Ing. Y. ho požiadala o zredukovanie uplatnených pohľadávok, pretože by ich nemohla vyplatiť.

Ako dôkaz o oprávnenosti svojho nároku navrhovateľ predložil súdu výpisy z účtu z rozhodného obdobia, z ktorých súd zistil, že titulom faktúry 2362005 Ing. T. poukázal dňa 3.5.2005 sumu 63 266,- Sk, dňa 16.5.2005 sumu 50 000,- Sk, 23.5.2005 sumu 50 000,- Sk, 25.5.2005 sumu 100 000,- Sk (vedené ako 2 transakcie po 50 000,- Sk), dňa 31.5.2005 sumu 100 000,- Sk, 15.6.2005 sumu 80 000,- Sk, 16.6.2005 sumu 40 000,- Sk, 1.7.2005 sumu 40 000,- Sk, 8.7.2005 sumu 120 000,- Sk. Z predloženej faktúry č. 2362005 súd zistil, že celková fakturovaná suma bola 763 266,- Sk a neb. Ing. T. z nej zaplatil 643.266,- Sk, teda nezaplatená zostala suma 120 000,- Sk.

V priebehu konania právny zástupca zákonného zástupcu maloletého odporcu tvrdil, že navrhovateľovi jeho uplatnenú pohľadávku už zaplatila matka maloletého odporcu, súdu o tom však nepredložil žiaden dôkaz. Právny zástupca poukázal na to, že je to informácia od otca mal. odporcu a údajne to mala tvrdiť samotná matka mal. odporcu, dôkaz o tom však nie je schopný predložiť.

Právny zástupca navrhovateľa po doplnenom dokazovaní poukázal na skutočnosť, že v takom istom prípade, len s iným odporcom (H. Y., brat mal. odporcu) došlo už k právoplatnému rozhodnutiu, kedy prvostupňový súd ich návrhu vyhovel a krajský súd rozsudok potvrdil. Uplatnený nárok je potrebné posudzovať podľa prísl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože obchodný vzťah existoval len vo vzťahu k odberateľovi. Následne odberateľ zomrel a záväzok prevzala dedička, a to už v riadnom dedičskom konaní a po jej smrti prevzali svoju povinnosť ďalší dedičia, a to nie podľa Obchodného zákonníka, ale Občianskeho zákonníka a tak bola podaná aj žaloba. Po odstránení procesných nedostatkov, ktoré vytykal rozhodnutiu tunajšieho súdu krajský súd, je žalobný nárok oprávnený a dôvodný. Žiadal preto návrhu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania.

Odporca po doplnenom dokazovaní sa v celom rozsahu pridržiaval svojich ústnych a písomných prednesov a žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť a tohto tiež zaviazat' na náhradu trov konania.

Podľa ustanov. § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

Podľa ustanov. § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, navrhovateľ vyúčtoval neb. L. T. faktúrou .č. 2362005 zo dňa 29.4.2005 splatnou dňa 13.6.2005, cenu dodaného tovaru v celkovej výške 763 266,- Sk, ktorú cenu Ing. T. splácal v termínoch, ako to navrhovateľ v konaní preukázal predložením výpisov z účtu s tým, že nezaplatená zostala len časť, a to vo výške 120 000,- Sk (3 983,27 eur).

Tiež bolo preukázané, že v dedičskom konaní po neb. L. T. neb. matka odporcu zvyšok z tejto faktúry vo výške 120 000,- Sk „uznala“ prehlásením do zápisnice v dedičskom konaní dňa 25.9.2006. Súd je však toho názoru, že neb. matka maloletého odporcu nemohla platne uznať dlh, pretože ustanovenie § 470 ods.1 Občianskeho zákonníka upravuje iba zodpovednosť dedičov za dlhy poručiťel'a a v čase keď k takémuto uznaniu zo strany matky mal. odporcu došlo, ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o dedičstve, teda nebolo potvrdené jej dedenie, čo znamená, že ani nemohla pred potvrdením dedičstva nič platne uznať. Zodpovednosť za dlhy poručiťel'a má iba ten dedič, ktorý skutočne dedičstvo nadobudol,

pričom sa stáva osobou zodpovednou iba za dlhy poručiteľa, ktorých výška nepresahuje výšku ceny nadobudnutého dedičstva.

Uznanie pohľadávky navrhovateľa matkou mal. odporcu počas dedičského konania do zápisnice, hoci urobené aj pred veriteľom, súd preto považuje len za prehlásenie, ktoré potvrdzuje nespornosť tejto pohľadávky, teda že matka mal. odporcu nerozporovala uplatnenú pohľadávku v dedičskom konaní, na základe čoho bola potom pohľadávka radená do pasív dedičstva. Uznanie pasív dedičstva má vplyv na určenie čistej hodnoty dedičstva, ktorá v tomto prípade bola podľa Osvedčenia o dedičstve č.k 10D 1149/2005-103, Dnot 352/2005 v sume 452.318 Sk, pričom preukázateľne nadobudnutie celého dedičstva po poručiťelovi L.. L. T. bolo osvedčené jeho sestrou L.. W. Y.. Predmetné osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2006.

Pokiaľ mal. odporca namietal, že matka odporcu v čase spísania zápisnice dňa 25.09.2006, do ktorej uznala pohľadávku navrhovateľa, nebola povolaná ako dedička, pretože ju v tej dobe v dedičskej postupnosti predchádzala I. T., ktorá až neskôr odmietla dedičstvo, tak toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože preukázateľne matka neb. Ing. T. dedičstvo účinne odmietla už dňa 10.7.2006 a matka mal. odporcu Ing. W. Y. vyhlásenie o prijatí dedičstva doručila notárskemu úradu dňa 21.8.2006, teda bola dedičkou.

Z dokazovania tiež vyplynulo, že mal. odporca nepreukázal žiadnymi dôkazmi tvrdenie, že jeho matka už uplatnenú sumu 120 000,- Sk navrhovateľovi zaplatila, a teda nebolo preukázané, že by pohľadávka navrhovateľa zanikla zaplatením.

Právny zástupca zákonného zástupcu mal. odporcu namietal dôvodnosť uplatneného nároku aj s poukazom na to, že nárok je už premlčaný, a to s poukazom na časový odstup od vystavenia fak. č. 2362005 a okolnosti uznania tejto pohľadávky v dedičskom konaní.

Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa ust. § 388 ods.1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ust. § 407 ods.1 Obchodného zákonníka ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

Podľa ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

Súd bol povinný sa námietkou premlčania zaoberať, pričom otázku premlčania opätovne prehodnotil, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu a dospel k záveru, že nárok navrhovateľa uplatnený proti maloletému odporcovi je premlčaný. Podľa názoru súdu je potrebné premlčanie pohľadávky posudzovať podľa vyššie uvedených ustanovení Obchodného zákonníka, pretože navrhovateľova pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu, vznikla z obchodno-právneho vzťahu, ktorý existoval medzi ním a Ing. T. a pokiaľ v zmysle ust. § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka prechádza zodpovednosť za tento dlh na dedičov, nedochádza tým k zmene charakteru záväzkového vzťahu, z ktorého dlh vyplýva a ktorým preukázateľne v tomto prípade je obchodno-právny vzťah. Preto

aj premlčanie práva navrhovateľa na plnenie súd posudzoval podľa prísl. ustanovení Obchodného zákonníka, podľa ktorých je všeobecná premlčacia lehota 4-ročná, ktorá by v prípade platného uznania plynula od uznania opäť ako nová 4-ročná lehota. Súd však uzavrel, tak, ako je vyššie uvedené, že matka mal. odporcu platne neuznala pohľadávku navrhovateľa.

V tejto súvislosti súd dodáva, že pokiaľ by došlo k platnému uznaniu záväzku matkou odporcu a ak by súd posudzoval premlčanie podľa Občianskeho zákonníka, navrhovateľ by sa tak nedôvodne zvýhodnil, keď by došlo k predĺženiu premlčacej lehoty až na 10 rokov od uznania, pričom pokiaľ by žil Ing. T., jeho pohľadávka by sa premlčala v 4-ročnej lehote.

Z konania vyplynulo, že faktúra č.2362005 zo dňa 29.4.2005 bola splatná po uplynutí 45 dní od jej vystavenia, teda 13.6.2005. Nebohý L.. T. vyúčtovanú cenu splácal, pričom prvú čiastočnú úhradu realizoval dňa 3.5.2005 a poslednú platbu poukázal dňa 8.7.2005. Súd v súlade s ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka preto ustálil, že už prvé čiastočné plnenie malo účinky uznania zvyšku dlhu, keďže nebolo preukázané, že by zvyšok dlhu Ing. T. neuznával, alebo ho rozporoval, naopak ďalej poukazoval čiastočné úhrady a nespornosť zvyšku pohľadávky navrhovateľa tiež potvrdila v dedičskom konaní aj jeho dedička. Podľa názoru súdu, analogicky od prvej čiastočnej úhrady začala plynúť ďalšia 4-ročná lehota, ktorá uplynula dňa 3.5.2009.

Matka mal. odporcu nespornosť nároku navrhovateľa potvrdila dňa 25.9.2006 do zápisnice v dedičskom konaní, čo bolo pred uplynutím premlčacej lehoty a od Ing. Y. sa mohol navrhovateľ domáhať účinne, bez rizika vznesenia námietky premlčania, zaplatenia svojej pohľadávky až do 3.5.2009, keďže zodpovednosť menovanej dedičky za dlhy poručiteľa bola do výšky zdedeného podielu (452.318,- Sk), ktorý bol vyšší, než bol súhrn všetkých dlhov poručiteľa (318.952,- Sk).

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania maloletým odporcom v tomto konaní a s poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie je nesporné, že súd nemôže návrhu navrhovateľa vyhovieť, pretože maloletý odporca sa úspešne dovolal premlčania, keďže navrhovateľ proti nemu podal návrh až dňa 18.1.2012, teda v čase, kedy už pohľadávka bola premlčaná a premlčaná bola aj v čase, keď si ju navrhovateľ uplatnil v dedičskom konaní po neb. Ing. Y.. Z uvedeného dôvodu súd návrh navrhovateľa zamietol.

Súd len pre úplnosť dodáva, že pokiaľ by pohľadávka nebola premlčaná, tak vo vzťahu k maloletému odporcovi by si svoje právo navrhovateľ uplatnil včas, v 3-ročnej lehote (§ 101 OZ) počítanej od smrti matky maloletého odporcu Ing. M. Y., t.j. od 20.11.2010, pretože preukázateľne v dedičskom konaní po neb. Ing. Y. uplatnil svoju pohľadávku dňa 10.2.2011, pričom z dôvodu, že v dedičskom konaní po neb. matke mal. odporcu sa pohľadávka navrhovateľa v rámci dedičského konania nevysporiadala, premlčacia doba počas dedičského konania podľa ust. §112 Občianskeho zákonníka neplynula (od 10.2.2011) a jej plynutie pokračovalo až od doby, kedy maloletý odporca právoplatne nadobudol dedičstvo (13.12.2011). Návrh navrhovateľ podal dňa 18.1.2012, je preto nesporné, že pokiaľ by si uplatňoval nepremľčanú pohľadávku, urobil by tak v trojročnej zákonnej lehote.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal odporcovi náhradu trov konania, ktoré mu vznikli titulom právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej pomoci á 81,33 eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie odporu, podanie odvolania proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a za podanie odvolania vo veci samej, za zastupovanie na pojednávaniach dňa 3.9.2012, 1.10.2012, 6.10.2014, a to podľa ustanov. § 10 ods. 1 a 13a ods.1 písm.a),c),d),e) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za účasť na pojednávaní dňa 17.9.2014 súd podľa ustanov. § 13a ods.4 cit. vyhlášky súd priznal 1/4 odmeny, t.j. 20,33 eur. Súd ďalej priznal podľa ustanov. §15 písm. a) a 16 ods.3 náhradu hotových výdavkov, a to za úkony vykonané v roku 2012 vo výške 7,63 eur, t.j. 6 x 7,63 a za úkony vykonané v roku 2014 - 2 x po 8,04 eur. Z dôvodu, že právny zástupca má sídlo kancelárie mimo sídla súdu, súd mu priznal aj podľa ustanov. § 17 ods.1 náhradu za stratu času, a to za účasť na pojednávaní dňa 3.9. a 1.10. 2012 vždy za 2 polhodiny á 12,71 eur, za účasť na pojednávaniach dňa 17.9. a 6.10. 2014 za 2 polhodiny á 13,40 eur. Odmena a hotové výdavky spolu predstavujú sumu 755,94 eur a keďže právny zástupca odporcu je platcom DPH, súd mu priznal podľa ustanov. § 18 ods.3 cit.vyhlášky odmenu a

náhrady zvýšené o daň z pridanej hodnoty 20% , tj. o 151,19 eur . Spolu trovy právneho zastúpenia súd priznal vo výške 907,13 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Z podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.